

Bilag**Udvalgets spørgsmål 1-3 og socialministerens besvarelse heraf****Spørgsmål 1:**

Er ministeren indstillet på at decentralisere ansvaret til kommunerne igen, når problemet er kommet under kontrol?

Svar:

En senere decentralisering efter en periode med amtskommunalt hovedansvar vil på ethvert tidspunkt kunne tages op til fornyet overvejelse på baggrund af indhøstede erfaringer. Der vil endvidere kunne indarbejdes en særlig revisionsbestemmelse i bilstandsloven om efter et bestemt antal år at tage loven op til revision ad dette spørgsmål. I øvrigt åbner det foreliggende lovforslag op for en aftalt decentralisering på et hvilket som helst tidspunkt, amtet og kommunerne måtte finde det hensigtsmæssigt.

Spørgsmål 2:

Hvordan kan kommunerne gives større kompetence, end lovforslaget lægger op til, f.eks. således at amter og kommuner har samme adgang til at visitere?

Svar:

Om den parallelle visitation skal bemærkes, at en sådan ordning vil kunne aftales mellem en amtskommune og en eller flere kommuner efter forslaget til ny § 68 a, stk. 4.

En lovfæstet generel adgang til visitation til egentlig behandling for både amtskommuner og kommuner kan dels føre til en forflygtigelse af ansvaret, dels medføre problemer med planlægningen af den samlede indsats i amtet og vil kunne føre til en skævvridning af indsatsen i et amt, hvor en særlig aktiv kommune vil kunne dræne de samlede midler, amtet har afsat til stofmisbrugsbehandling.

Bilstandslovens afsnit om revalideringsinstitutioner indeholder bestemmelse om, at kommunerne kan drive beskyttede virksomheder m.v., som især er beregnet for personer med bopæl i kommunen (§ 91, stk. 4), og en visitationsbestemmelse om at kommunalbestyrelsen

i vedkommende kommune selv kan visitere egne borgere hertil (§ 94, 2. pkt.), hvor visitationsansvaret i øvrigt påhviler amtsrådet ved optagelse på beskyttede værksteder. Denne form for parallel visitation anvendes kun i relativt mindre omfang af kommunerne i forbindelse med enkeltpladser, men kan give problemer ved klager over afslag på kommunale pladser.

En anden model for kommunal indflydelse på visitationskompetencen, som har været overvejet i forbindelse med lovforslagets udformning, er amtslig visitation på baggrund af en indstilling fra kommunalbestyrelsen. Dette er man imidlertid veget tilbage for at foreslå på grund af de problemer, der kan være forbundet med et lovfæstet krav om kommunal indstilling. Der kan f.eks. være tale om, at sagens behandling i amtskommunen unødigt længe må afvente en kommunal indstilling, ligesom negative kommunale indstillinger især på dette område vil kunne skabe u hensigtsmæssige forhold. En ordning med kommunal indstillingsret burde i givet fald suppleres med bindende retningslinjer om indstillingsproceduren, herunder med tidsfrister for sagsbehandlingen.

Der skal i øvrigt henvises til, at i tilfælde af uenighed mellem en kommune og en amtskommune om de konkrete afgørelser om tilbud, amtsrådet træffer, vil kommunen i medfør af bilstandslovens § 15 a kunne indbringe amtsrådets afgørelse for Den Sociale Ankestyrelse.

Endelig er der, hvis der ikke kan opnås enighed om og kommune imellem om ansvaret på dette område, nu skabt mulighed for en forsøgsgodkendelse efter forslag i henhold til § 138 e i lov nr. 86 af 8. februar 1995 om ændring af lov om social bistand m.v. (styrkelse af indsatsen for socialt udstødte). Efter en sådan godkendelse vil såvel forsyningsansvaret som visitationsansvaret komme til at påhvile kommunalbestyrelsen, hvis socialministeren skønner, at opgavevaretagelsen fagligt og økonomisk må anses for bæredygtig inden for vedkommende lokalområde og i amtet.